

LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS

158

Rīgā 2013.gada 21.maijā

Latvijas Republikas
Saeimas priekšsēdētājam
Solvītai Āboltiņai

Ļoti cienījamā Āboltiņas kundze!

Saeima 2013.gada 9.maijā pieņēma likumu „Grozījumi Pilsonības likumā” (Nr. 52/Lp11). Minētie grozījumi Pilsonības likumā Saeimā tapuši ilgākā laika posmā un to izstrādes ietvaros risināti vairāki būtiski un nepieciešami jautājumi attiecībā uz pilsonības tiesisko regulējumu (piemēram, Pilsonības likuma mērķa formulējums, vienkāršota bērna atzīšana par Latvijas pilsoni, Latvijas trimdinieku un viņu pēcnācēju pilsonības regulējums), tajā skaitā ietverta iespēja personai saglabāt Latvijas pilsonību vienlaikus ar citas valsts pilsonību.

Ar pieņemtajiem grozījumiem noteiktas vairākas situācijas, kurās personai iespējama dubultpilsonība, saglabājot Latvijas pilsonību. Likums papildināts ar 8.¹ pantu par Latvijas trimdinieku un viņu pēcnācēju pilsonību, nosakot ka, Latvijas pilsonis vai viņa pēcnācējs, kas Latviju atstājis 8.¹ panta pirmajā daļā minēto nosacījumu dēļ, saglabā tiesības reģistrēties par Latvijas pilsoni ar tiesībām neatteikties no jebkuras citas valsts pilsonības. Savukārt, gadījumos, ko neregulē likuma 8.¹ pants, dubultpilsonības iespējas ietvertas 9.pantā.

Neskatoties uz minētajiem papildinājumiem likumā, 2013.gada 14.maijā saņēmu lūgumus neizsludināt Saeimas 2013.gada 9.maijā pieņemto likumu „Grozījumi Pilsonības likumā” (Nr. 52/Lp11) un nodot to otrreizējai caurlūkošanai. Par pamatu tam bija argumenti, ka grozījumos ietvertais dubultpilsonības regulējums diskriminējoši paredz iespēju saglabāt Latvijas pilsonību tikai tam Latvijas pilsonim, kurš ieguvis citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts pilsonību, citas Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts pilsonību, Austrālijas Savienības, Brazīlijas Federatīvas Republikas vai

Jaunzēlandes pilsonību, kā arī tādās valsts pilsonību, ar kuru Latvijas Republika noslēgusi līgumu par dubulpilsonības atzīšanu.

Dubulpilsonības iespējamības nosacījumi katrā valstī ir atšķirīgi. Tie saistīti ar valsts politiskajiem mērķiem un interesēm, starp valstīm pastāvošajām politiskajām un ekonomiskajām attiecībām, kā arī vērtībām un vēsturiskām saitēm. Līdz ar to katra valsts pati nosaka tās valstis, ar kurām pieļaujama dubulpilsonība.

Arī Satversmes tiesa savā praksē ir norādījusi, ka izšķiroties par labu dubulpilsonības pieļaušanai, likumdevējam ir tiesības noteikt to, kurām personām un kādos gadījumos dubulpilsonība ir pieļaujama, ņemot vērā valsts intereses, politisko situāciju un pilsonības politiku, vadoties tajā skaitā no likumdevēja politiskās izšķiršanās (*sk. Satversmes tiesas 2010.gada 13.maija sprieduma lietā Nr. 2009-94-01 17.punktu*). Līdz ar to pieņemtie grozījumi vērtējami kā likumdevēja politiska izšķiršanās par to, kurām personām un kādos gadījumos dubulpilsonība ir pieļaujama.

Uzskatu, ka Saeimas 2013.gada 9.maijā pieņemtie grozījumi Pilsonības likumā ir ievērojams solis uz priekšu, lai nostiprinātu Latvijas pilsoņu kopumu un paplašinātu valsts tiesiskās saiknes ar tai piederīgajiem – ilgi gaidītās un pašlaik veiktās izmaiņas piemēro pilsonības regulējumu mūsdienu pasaules pārmaiņām, ieskaitot Latvijas pievienošanos Eiropas Savienības un Ziemeļatlantijas līguma organizācijas valstu saimei.

Tajā pašā laikā jānorāda, ka dubulpilsonības pieļaujamības aspekti un nosacījumi ir jautājums, kas būs aktuāls pastāvīgi. Tādēļ likumdevējam arī turpmāk jāvelta uzmanība un jāturpina darbs Latvijas pilsoņu kopuma saglabāšanai, atbilstoši likuma mērķim sekojot līdzī procesiem sabiedrībā, tās vērtībām un aktualitātēm, identificējot nepieciešamās izmaiņas un veicot korekcijas tiesiskajā regulējumā, kas saistīts ar dubulpilsonību.

Valsts prezidents

Andris Bērziņš